

Szenteste

Pócsmegyer, húsz december huszonnégy, csütörtök. Szenteste. Hívhatnak-e úgy egy napot, fiam vagy, ma születek téged, a zsoltár eredeti nyelve a fordítás, felsorolja a királyok szuperképességeit a gyermek. A második zsoltárt idézi az Egyenes utcában a néma. Miféle isten az, aki nem létezik, megmutatja a macskát a hegyről, a szürke macska a sárga ház mögött. Miféle szó az egyetlen, olyan, mintha az egy számnévhez egy fosztóképző kapcsolódna, azért szomorú a fenntartható fejlődés, mert sem nem fenntartható, sem nem fejlődés. Amikor az egyik betű egy másikra hasonlít, érthető volna a fájdalom, egy tévedés lehetőségei, ezt írta fel egy füzetbe, a születés megelőzi a feltámadást.

Pócsmegyer, húsz december huszonhárom, szerda. A nő becsületes volt, tisztességes és feddhetetlen, a férfi fejében pedig úgy kavargtak a gondolatok, a gondolat pedig a szélnél is gyorsabb, mint egy szép hasonlatban a valami a valami mással. Azokat a költőket szeretem, akik nem írnak verset. Álomban egy nővel találkoztam, a lányom keresztanyjával, aki egy recepciós pult mögött ült. Volt ott egy másik nő is, a munkatársa. A feleségemmel mentünk be valamiért abba az irodába. A gyereket pedig Lacinak hívták. Van abban valami meztelen, ahogy ruha nélkül hever az erdőszélen. Volt a kezemben egy papír, valami hivatalos irat, amit addig dörzsölgettem, amíg a recepciós pult színétől és formájától barna lett.

Pócsmegyer, húsz december tizenhat, szerda. Az első korty pálinka után a néma kertben az angyal lelke helyén üvöltő üresség tátong. A harmadik változat szerint üvöltő üresség mereng a homályos tükör falán, itt egy pillanatra mély levegőt vesz az illető, homályos tükörképe felé, fáj, mondanám, ha nem volna sóhajnak is beillő hallgatás a hallgatás. A nyelvtani szabályok felől nézve minden dolog viszonylagos. A semmi például keleten, ahol Jézus Krisztus születése előtt négyszáz esztendővel, nyugaton pedig néggyel, pozitív az, amin nevetni

lehet, például kereszt, negatív pedig az, amin nem lehet nevetni, például nyugalom.

Szigetmonostor, húsz december tizenhat, szerda. Jézus mondta Péternek, hogy fogjon halat, mert a hal szájában, ha elég kitartóan matat, majd egy pénzerméretre akad. Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, de ez most nem itt az. Az első korty pálinka nyomán üvöltő üresség támadt az angyal lelke helyén. A helytartó, aki a császár árnyékában adott a tisztaságra, felhívta a harmadik evangélista tulok figyelmét a hibára, ám az egzegéta, aki kiválóan álmodozott latinul, héberül és görögül, azt mondta titokban ugyanennek a helytartónak, hogy Jézus idejében még nem ismerték a pálinkát. Egészen elkeseredtem a hiba miatt, időnként azonban elviselhető.

Pócsmegyer, húsz november harminc, hétfő. El kellene olvasni Izajás próféta könyvének negyedik fejezetét. A férfit hét asszony ragadta meg. Elkezdtek ráncigálni. Aztán a próféta érett gyümölcsökről énekel. Ugyanez a próféta szépnek nevezi annak a lábát, aki a hegyekre lép, örömhírt hoz és mosolyog. Valószínűleg különbség van a nevető oroszlán, a kacagó sakál és a vigyorgó hiéna között. Az ember gyakran úgy csinál, mint a színész, pedig időnként a színész is ember. Gyermekkoromból most előlép annak a sajtnak az illata, amit az örömhír hegyén fogyasztottak életerős férfiak. A Pityu bácsi fiát jobban szerettem, mint a Géza gyereket. Persze valami mindig valami másra hasonlít.

Pócsmegyer, húsz november huszonkilenc, vasárnap. Háý nem volt szimpatikus nekem, de ezt nem mertem mondani, mert Sanyi, a Petőfi, rajongott érte, mint Kassák Lajos Berzsenyiért. Spiró is írt egy laudációt a hatvanéves Háýról az életbe és az irodalomba, de nem olvastam el, mert nem ér semmit az irodalom, az élet vége pedig a halál. Advent első vasárnapján meggyújtjuk az első gyertyát a koszorún. Az örömünk giccsből fakad. Fel nem támadt lehetőség a kárhozat. Debrecenben láttuk a Pityu bácsi fiát a deszkán. Háý is ott volt. Tetszett neki az evangélista felesége. Amikor a fekete szűz a színházat meglátogatta, halkán dalolt az arcfesték, az arcbőr is alatta. Legyetek éberek, mert nem ismeritek az időt.

Pócsmegyer, húsz november huszonnyolc, szombat. Ma van öcsém harminckilencedik születésnapja. Ilyenkor az ember számol, nyolcvanegy, kilencvenegy, nullaegy, tizenegy, huszonegy. Akkor lesz negyven. Vasárnap eltoltam a fiúk szobájában a szekrényeket. Az egyik mögött penészedik a fal. A feleségem levágott a tapétából egy darabot, mert a tapéta alatt is penészedik. Az egyik fiú galambbá, oroszlánná és hallá tud változni, a másik fiú levágta egy oroszlán, egy medve meg egy farkas mancsát. A lány szobája a fiúk szobája mellett van. Amikor a lány megvakult, kivonszolta magát a sárból, üres szemgödreből a könnyek az esővel elkeveredtek, nekidőlt egy fának a templom mögött, leszállt a fára három hattyú az égből.

Szigetmonostor, húsz november huszonhét, péntek. A prófétát talán Jónásnak hívták. Finom volt az ebéd, nehéz ilyenkor a bálna belsejére koncentrálni, de az biztos, hogy az apja fia volt. Az Egyenes utca a városépítési munkálatok következtében görbe lett. Helyesebb volna talán átépítési munkálatokat emlegetni. Érkezett már arra vonatkozó javaslat, hogy átnevezzék. Jeruzsálemben a jezsuitáknál tanult, de amikor az egyik vízszintes vonalka rövidebbre sikerült, mint a másik, meg fogok halni, mondta az áruló, felkötöm magam a templom mögötti fügefára, elhagyta a gyermekkor szokásait. Halványodnak a dombok. Az áruló árnyéka meztelen.

Pócsmegyer, húsz november huszonhat, csütörtök. Ninivében a próféta szállást keresett. A fogadós, aki nem tudott olvasni, megölte a szomszéd utcában a borbély feleségét. A borbély felesége perzsa volt, mint a nappali házban a szőnyeg. A fogadós leverte a borbély cégérért, festett olló volt rajta, kék és zöld kígyófejek, hajnalban felszögezte a tölgyfakapu fölé. Holnapután lesz az öcsém születésnapja, gondolta rojtos úti köpenyében a próféta. Ninivében a borbély az Egyenes utcában lakott. A borbély szomszédja egy kopasz kereskedő. A kopasz kereskedő parókéval kereskedik. A fogadós fogadójában mesékkel és történetekkel lehet vacsoráért fizetni. A fogadós fogadójában kenyér és bor a vacsora. A fogadós öccse bálnavadász.

Pócsmegyer, huszonegy április tizenhárom, kedd. Húsvétnek neveztem el, nem vágtam ki a nyelvét, a többiét viszont elástam a fa alá. Az alá a fa alá. Telt-múlt az idő. Karácsonyra a nyelv nélküliek közül nagyhétfő, nagykedd és nagyszerda összeaszott és megfakult, át kellett keresztelnem azokat, kishétfő, kiskedd és kisszerda lett az új nevük. A másik három megtartotta az alakját, de azok is megfakultak. Egyedül húsvét tűnt olyanoknak, mintha még mindig a nyakán ülne, szenteste fényesebben ragyogott, mint a betlehemi csillag. Különbőség van a hétköznapok és az ünnepnap között, mondtam a királyfinak, de a hétköznapok se mind egyformák.

Pócsmegyer, huszonegy április tizenkettő, hétfő. Húsvétkor szájamba vettem az élet fűvét, megérintettem vele a királyfi levágott fejét és a királyfi testét, amiről a királyfi fejét a sárkány lemetszette, majd ügyesen összeillesztettem a két darabot. A királyfi megdörzsölte a szemét, nyújtózkodott, hej, de jót aludtam, monda, aludtál volna, míg világ a világ, ha én itt nem vagyok, mondtam. A királyfi jót ivott a patak vizéből, levágta a sárkány hét fejét, elvette feleségül a királykisasszonyt, azóta is boldogan élnek, de nem sejtí egyikük sem, hogy én ugyanaz a kígyó vagyok. A sárkány testét a királyfi a múzeumnak ajándékozta. Az első feje hétfő.

Pócsmegyer, huszonegy április tizenegy, vasárnap. Húsvét a feltámadás ünnepe. A feltámadás misztérium. A misztérium görög eredetű szó, jelentése elrejtet-

lenség. Anyósommal mentem a temetésre. Ha már úgyis ott vagyunk, tegyük virágot a sírra. Az első néhány mondat teológiai értekezés hangulatát idézi, aztán személyes hangvételre vált, feleleveníti egy temetés emlékét, betűkre bízva a tévedést. Fel kellene oldódni a népdalban. Ott van a szemünk előtt, mégsem látjuk, vagy látjuk, de nem értjük. Az emmauszi tanítványok közül az egyiket Kleofásnak hívják, a másiknak nem tudjuk nevét. A második zsoltárban felhőtrónján ül az Úr, kineveti a nyelvtani szabályokat és a nyelvtani hibákat, kezdetben volt a jelentés.

Postscriptum, Krisztus előtt huszonegy május tizenkettő, Mercurius napján. Amikor először meghallgattam a Chloét, csalódott voltam. Scott Joplinról fogok beszélni a nyolcadikosoknak. Duke Ellington nevét természetesen a *Tajtékos napok* előszavában olvastam először. Amikor Pauszaniasz kifaragta ébenfából az időgépet, még csak annak tudtam örülni, hogy sikerült elsajátítanom a kelták nyelvét. A nyelv a legkegyetlenebb. Nem emberi. A mítoszok szerint valamelyik isten teremtette az embert, a valóság azonban az, hogy az ember teremti a nyelv által az isteneket, mert a nyelv gondolat. Az iskolában rossz a hangulat. Az Odüsszeiában is mindig történik valami az emberekkel, de az emberekkel csak az történhet, amit engednek az istenek.

